

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду од 29.09.2016. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ПРЕДШКОЛСКА ПЕДАГОГИЈА на Одељењу за педагогију и андрагогију са пуним радним временом на неодређено време. На конкурс објављен у огласним новинама НСЗ „Послови“ бр. 693, од 28. 09. 2016. године, пријавио се један кандидат – др Живка Крњаја, ванредни професор на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. Након проучавања поднете документације и радова кандидата Комисија подноси Изборном већу Филозофског факултета следећи

ИЗВЕШТАЈ

Живка Крњаја рођена је у Земуну 1963. године где је завршила основну школу и гимназију. Студије педагогије завршила је на Филозофском факултету у Београду 1987. године. Магистрирала је 2004. године на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду из области предшколске педагогије са радом на тему „Облици професионалног усавршавања васпитача и њихови ефекти“. На истом факултету 2008. године одбранила је докторску дисертацију „Учење и подучавање у деčјем вртићу“. Ментор на магистарском и докторском раду била је проф. др Мирјана Пешић.

Након дипломирања од 1987. до 2002. године радила је као педагог у основној школи, потом у предшколској установи у Старој Пазови. У периоду од 2002-2008. године била је професор струковних студија на Високој струковној школи за образовање васпитача у Сремској Митровици и Вишој школи за образовање васпитача у Београду (од 2007. године Учитељски факултет). У звање доцента на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, за ужу научну област Предшколска педагогија изабрана је 16.12.2008. године а у звање ванредног професора за ужу научну област Предшколска педагогија изабрана је 16. 04. 2013. године.

Научно истраживачки рад проф. др Живке Крњаја заснован је на социокултурној епистемолошко методолошкој оријентацији и критичком приступу у проучавању педагошке проблематике, посебно у подручју проучавања деçје игре, развијања образовних програма и односа теорије и праксе у васпитању и образовању. Научни радови, учешће у научно истраживачким пројектима и реализована истраживања, одсликавају ова три наведена тежишта њеног научно истраживачког рада.

У свом досадашњем раду учествовала је у тринаест научно истраживачких пројеката, у једанаест пројеката као истраживач и два пројекта као координатор и руководилац пројекта. Од последњег избора укључена је као истраживач у реализацију пројеката: „*Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања у Србији*“, Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС и Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду (2011-2016); „*Калеидоскоп – диверсификација програма предшколског васпитања*“, УНИЦЕФ и Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду (2013-2016); „*Improving Human Security in South West Serbia*“, Фонд Уједињених Нација за људску сигурност, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Центар за интерактивну педагогију (2013); „*IMPRES – Improvement of Preschool Education in Serbia*“, IPA Пројекат Европске комисије и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Србије (2014); „*Култура одгојно-образовне установе као чимбеник сукопструкције знања*“, Центар за истраживање дјетињства Универзитета у Риједи и МЗОС Хрватске (2013-2015); „*Године узлета – Основе програма предшколског васпитања*“, Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, УНИЦЕФ, МПНТР Србије, ЗВКОВ (2016 -2018).

Заснивајући свој рад на епистемолошко методолошком приступу усмереном на разумевање, критичко преиспитивање и промену праксе предшколског васпитања др Живка Крњаја је развијала вишегодишње акционо истраживање са практичарима у дечјем вртићу и основној школи, као и низ колаборативних истраживања са практичарима. Резултат овакве оријентације су шест истраживања која је Катедра за предшколску педагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду реализовала са Савезом васпитача Србије, Удружењем васпитача Војводине и Београда, Удружењем стручних сарадника предшколских установа Србије у периоду 2012 -2016. године

Др Живка Крњаја континуирано промовише теоријску оријентацију и рад Катедре за предшколску педагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду учешћем на националним и међународним научним и стручним конференцијама, скуповима и конгресима. Од избора у звање ванредног професора учествовала је на више међународних и националних научних скупова са следећим објављеним радовима: „*Педагог као истраживач*“ (пленарно излагање), Филозофски факултет Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије (2013); „*Opportunities for lifelong learning through the professional development of teachers in Serbia*“, Pushkin Leningrad State University, Saint-Petersburg (2013); „*Preschool teachers' competens and professional development*“ (пленарно излагање), Висока школа за образовање васпитача Кикинда и Педагошки факултет и Факултет уметности Универзитета у Сегедину (2013); „*Дигиталне технологије у истраживањима практичара*“, Факултет техничких наука Чачак (2014); „*Калеидоскоп: слика о учењу*“, Филозофски факултет Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије (2015); „*The quality of early childhood education curriculum framework in the Republic of Serbia*“, Bulgarian comparative education society, Sofia (2015); „*Вредновање квалитета васпитно*

образовне праксе из перспективе практичара“ (пленарно излагање), Филозофски факултет Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије (2016).

Др Живка Крњаја је до сада објавила 7 монографија (3 ауторске и 4 коауторске), већи број научних радова у националним и међународним часописима, од којих 3 рада на ERIH и један рад на SJR листи, као и већи број радова у тематским зборницима и зборницима са научних конференција. Члан је Редакције часописа Настава и васпитање (M24), а до сада је била коуредник два зборника са скупова, једног тематског зборника и стручни редактор научне студије преведене са енглеског језика. У последњем изборном периоду била је члан програмских одбора 4 националне и 1 међународне конференције. Рецензент је у неколико научних часописа (Настава и васпитање, Зборник института за педагошка истраживања, Зборник високе школе за образовање васпитача у Кикинди).

Од радова до избора у звање ванредног професора др Живке Крњаја посебно истичемо значај две монографије као и групу радова посвећених схватању дејче игре. Монографија *Контекст у учењу и подучавању* у издању Задужбине Андрејевић представља редак покушај у нашој педагошкој литератури да се расветле значење и димензије контекста учења и подучавања са становишта еколошке и критичке теорије васпитања. Истовремено, студија одсликава промену методолошког приступа у педагошким истраживањима код нас – синтеза теоријских истраживања и саморефлексије аутора и практичних теорија наставника и васпитача које су они развили у својој свакодневној пракси кроз акционо истраживање поставља се као основ критичког преиспитивања праксе учења и подучавања у основношколском и предшколском васпитању и образовању. У монографији *Где станује квалитет, Књига 1 – Политике грађења квалитета у предшколском васпитању* (ауторство: 135-303. стр.) у издању Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета 2013. године, др Живка Крњаја се бави критичком анализом политике успостављања квалитета предшколског васпитања и образовања у Србији пружајући теоријски утемељену аргументацију за критичко сагледавање постојећих мера образовне политике. Научни допринос ове студије огледа се у методолошком приступу истраживању квалитета и савременом приступу проблематици квалитета утемељеној на социокултурној теорији и системском приступу образовању. Детаљна, суптилна и утемељена анализа представља основ за синтезу процене политике успостављања квалитета у предшколском васпитању код нас из системске перспективе, засноване на концепту грађења квалитета. Аргументованом проценом у студији се показује да је политика успостављања квалитета предшколског васпитања у Србији статична, партикуларна, једнообразна и централизована, униперспективна и ванконтекстуална. Посебан допринос развоју предшколског васпитања представља разрада смерница и корака које би ваљало предузети како би се постојећа оријентација на "осигурање квалитета" (техницистичка, базирана на стандардима и мерењу са функцијом контроле), заменила приступом "грађења квалитета" (процесом који је етички утемељен, системски постављен, стални дијалог трагања за смислом).

Група радова посвећених дејој игри (*Игра, стваралаштво и отворени васпитни систем: шта их повезује* (Настава и васпитање, 13 (2): 264-277); *Игра на раним узрастима* (Стандарди за развој и учење деце раних узраста у Србији, Институт за психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду и УНИЦЕФ, стр. 110-132); *Игра као сусрет: коауторски простор у заједничкој игри деце и одраслих*, (Етноантрополошки проблеми, 7 (1): 251-267) - представљају континуитет оригиналног научног разматрања игре које се више од четири деценије развија на Катедри за предшколску педагогију, а према ком се игра тумачи и реafirмише као сфера не само размене већ и коконструкције културе и субјективитета. Др Живка Крњаја у својим радовима продубљује постављену педагогију игре као култивисање капацитета флексибилности у образовању, повезујући у својим истраживањима трансформациони потенцијал игре са трансформационим потенцијалом образовања и културе друштвене заједнице.

Од избора у звање ванредног професора др Живка Крњаја је објавила 1 ауторску и 2 коауторске монографије, 8 научних радова у међународним и националним часописима, 4 рада са међународних и 5 радова са националних научних конференција, као и 3 рада у тематским зборницима, од којих издвајамо да прикажемо најзначајније.

У научној монографији *Где станује квалитет (Књига 3) - Развијање праксе дејег вртића* у издању Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, др Живка Крњаја конкретизује своје теоријско опредељење у разумевању праксе вртића као комплексног система заједнице праксе и квалитета као мултиперспективног, динамичког и контекстуалног концепта који се гради у таквој заједници, ослањајући се на полазишта критичке и социокултурне теорије и постструктурализма. У књизи се поред аргументоване критике „праксе засноване на научним подацима“, даје алтернатива кроз утемељење концепта подржане праксе, који се надаље конкретизује кроз теоријски-практично осликавање и разраду смерница за његово развијање.

Књига нам омогућава да се по први пут у нашем предшколском васпитању упознамо са перспективом практичара о свеprisутној теми квалитета, кроз тражење одговора на питања: 1. шта је за практичаре квалитет праксе дејег вртића и у ком односу је њихово разумевање са постојећим приступом квалитету у контексту њихове свакодневне праксе; 2. како практичари виде сопствену улогу у развијању квалитета и која им је врста подршке у томе потребна; 3. како практичари процењују допринос других сегмената образовног система (образовне политике и научно-истраживачких институција) у грађењу квалитета. Заснивајући свој теоријско-епистемолошко-методолошки приступ на разумевању педагошке теорије и праксе као *praxis* – подручја прожимања теорије и праксе, аутор се не задржава на дескриптивној анализи података добијених од практичара, нити бави пуким процењивањем њихових одговора, већ демонстрира како истраживач разумевање перспективе практичара ставља у функцију теоријског преиспитивања и утемељивања праксе. Другим речима, др Живка Крњаја показује како се из разумевања перспективе практичара и сагледавања те перспективе у светлу савремених теоријских поставки могу генерисати релевантне

смернице за подршку грађењу квалитета праксе, а потом, како се оне конкретизују педагошким осмишљавањем корпуса методолошких знања и умења. Детектовање кључних образаца у перспективи практичара и њихово сагледавање у визури савремених теоријских поставки чини основу за идентификовање смерница: развој културе установе као заједнице праксе, професионална аутономија, подржавајуће лидерство, критичка рефлексивност и истраживања практичара. Бавећи се питањем истраживања практичара, др Крњаја показује умеће да сложене технике научних истраживања преточи у педагошки смислене алатке мењања педагошке праксе, разумевајући да истраживања практичара нипошто нису мимикрија научних истраживања већ партиципативна истраживања усмерена на трансформацију праксе којима практичари граде практичне теорије као основе своје компетентности за промене. Отуда је дата лепеза партиципативних методолошких приступа и поступа како је практичари могу користити у истраживању своје праксе – акционо истраживање, аутоетнографија, микроетнографија, истраживање „усмерено на позитивно језгро“, развојна евалуација – операционализована кроз овакав смисао. Теоријско утемељење концепта подржане праксе представља значајан допринос теорији дејег вртића и предшколској педагогији и значајан искорак у конкретизацији савремених теоријских поставки на подручје развијања непосредне праксе дејег вртића.

У чланку *Идеологије образовних програма: Шта очекујемо од образовања – стање и перспективе у Србији* (Социологија, 2014, 56(3): 286-303) др Живка Крњаја полазећи од тумачења идеологије образовних програма као система вредности, схватања и уверења једног друштва или друштвене групе, којим се пројектује какво ће образовање бити и како ће се остваривати, предлаже модел деконструисања идеологије образовног програма. Као димензије образовног програма које су истовремено и трајекторије модела на основу којих се може анализирати и разумети идеологија образовног програма у раду се постављају: друштвена парадигма, вредности, циљеви, схватање учења, положај и односи учесника програма, средина у каквој је предвиђено остваривање програма и начини евалуације остваривања програма. На основу детаљне анализе димензија образовних програма предшколског и основношколског васпитања и образовања у Србији у чланку се указује на дисконтинуитет идеологија образовних програма између ова два нивоа образовања, као и на неодржив спој различитих идеологија у готово сваком анализираном образовном програму. На основу анализе садржаја образовних програма др Живка Крњаја изводи генерални закључак дана нивоу образовних програма као докумената у нашем образовању нема јасне идеологије образовања и да ми због тога као друштво тешко можемо одговорити на питање у какво образовање верујемо и чему тежимо у образовању. Представљањем различитих класификација идеологија образовних програма, продубљеном критичком анализом димензија образовног програма као и анализом садржаја образовних програма на основу идентификованих димензија, рад чини значајан допринос педагошком разматрању теорије курикулума и покретању интердисциплинарних научних истраживања образовних програма у нашем образовању.

Чланак *Дисциплинарни или интегрисани курикулум: три разлике* (Настава и васпитање, 2014, 63(2):189-202) бави се разликама између дисциплинарног и интегрисаног курикулума које се односе на схватање знања, учења и очекивања од школе/дечјег вртића, чиме је наглашено да разлике између дисциплинарног и интегрисаног курикулума нису сведене само на питање издељености или интеграције научно/наставних дисциплина. Схватање знања у дисциплинарном и интегрисаном курикулуму анализирано је преиспитивањем разлика између знања као епистемолошке и онтолошке промене, односно, акумулације онога што појединац зна и знања као узајамне персоналне и друштвене промене. Схватање учења је анализирано кроз разлике између процеса учења као репродукције и као трансформације, односно као трансмисије и коконструкције. Различита очекивања од школе/дечјег вртића у којима се остварују дисциплинарни или интегрисани курикулум анализирана су у односу на очекивања и промене њихове институционалне културе. Рад представља допринос истраживањима курикулума упућивањем на питања схватања учења, знања и културе образовне институције, као основу на којој се развија курикулум и која имају приоритет у односу на питања садржаја курикулума. Истовремено рад представља смернице за образовну праксу којима се указује да је у развијању и евалуацији курикулума и за истраживаче, практичаре и носиоце образовне политике значајно да познају полазишта и карактеристике приступа из ког одређени курикулум настаје.

Чланак у тематском међународном зборнику *Quality early childhood education curriculum framework in postmodern perspective* (Contemporary Issues of Education Quality, 2013, 13-29. Београд: Institute for Pedagogy and Andragogy, коауторство са Павловић Бренеселовић, Д.) отвара питања концепције, структуре и процеса доношења програма предшколског васпитања из постмодерне перспективе. Као циљ анализе програма предшколског васпитања из постмодерне перспективе истакнуто је дубље разумевање концепције постмодернистичких програма, начина њиховог доношења и планирања стратегије развијања у пракси предшколског васпитања. У чланку се полази од анализе постмодернистичког друштвеног концепта који карактерише постантропоцентризам живљења, постевроцентризам, постмилитаризам, постсцијентизам, постдисциплинарни концепт истраживања друштвених, природних, физичких појава, неговање вредности као што су припадање и развијања заједнице. Постмодернистички образовни програми предшколског васпитања узети су као предмет истраживања у раду јер одражавају усклађивање образовања са постмодернистичким концептом друштвеног развоја, савременим схватањима о учењу и развоју, као и савременим концепцијама о јавном васпитању деце. Коришћењем обимне, савремене литературе у раду су најпре анализирана теоријска полазишта постмодернистичких програма предшколског васпитања заснована на постструктурализму, социокултурној теорији развоја и савременој социологији детињства. Други ниво анализе односио се на анализу програма предшколског васпитања у свету који су засновани на наведеним теоријским полазиштима, кроз коју ауторке деконструишу концепцију и структуру и постмодернистичких програма, процес њиховог доношења и развијања у пракси и на основу темељне анализе развијају смернице за реконцептуализацију основа програма предшколског васпитања у Србији.

У чланку *Пројектни приступ учењу у предшколским програмима* (Педагогија, 2015, 70 (2):188-198) др Живка Крњаја у тумачењу пројектног приступа учењу полази од схватања интенционалности (као својства и деце и одраслих које обухвата намере, планове и активитет) и поверења одраслих у моћ и компетентност детета да одлучује о сопственом учењу и да заједно са одраслима истражује. Након анализе карактеристика пројектног приступа учењу у предшколском васпитању анализирају се и конкретизују две групе претпоставки за његово развијање у пракси. Прва се односи на разумевање и грађење вредносног оквира у васпитању, схватање детета и детињства, схватање учења, улоге одраслих и природе курикулума. Друга група се односи на педагошка знања практичара о динамици и структури развијања пројекта са децом. У раду се предлажу начини подршке практичарима у развијању пројектног приступа учењу у предшколским програмима, пре свега кроз промену иницијалног образовања и система професионалног усавршавања практичара а затим у подстицању истраживања практичара и успостављања модел центара. Рад, као један од малобројних научних разматрања пројектног приступа учењу у предшколским програмима у нашој педагошкој литератури, представља подстрек новим истраживањима и научном утемељењу пројектног приступа учењу у предшколској педагогији.

Чланак *The quality of early childhood education curriculum framework in the Republic of Serbia* (Quality, social justice and accountability in education worldwide: BCES conference books, 2015, 13 (1):191-197) представља анализу квалитета програма предшколског васпитања у Србији према критеријуму интерне умрежености, а на основу анализе 17 програма из различитих земаља света који су издвојени као квалитетни програми. Анализа наших Основа предшколског програма рађена је на основу четири категорије (са по неколико супкатегија), које се везују за слику о детету, схватање природе развоја и учења, схватање колаборације и партнерства и разумевање односа учења и подучавања. На основу темељне анализе Основа програма предшколског васпитања др Крњаја закључује да су Основе програма предшколског васпитања у Србији међусобно неусклађене у приступу предшколском васпитању који би морао да одражава друштвени консензус предшколском васпитању, као и концепцијски неусаглашене у односу на схватање детета, партнерства, односа учења и подучавања. Поред уочене унутрашње неусаглашености у раду се дискутују налази који указују на неусаглашености наших Основа предшколског васпитања са квалитетним предшколским програмима у свету.

Објављене радове др Живке Крњаја карактерише настојање да се продубе социокултурне поставке у подручју предшколског васпитања и конкретизују у контексту наше васпитно-образовне праксе. Приступајући разматраним проблемима и истраживачким темама из поставке критичке и холистичке парадигме о јединству наместо супротстављености педагошке теорије и васпитно-образовне праксе, њени радови су једнако значајни за предшколску педагогију као научну и наставну дисциплину и за праксу предшколског васпитања, укључујући питања професионалног развоја практичара и истраживача и питања просветне политике у овом домену.

Проф. др Живка Крњаја је ангажована на више предмета основних, мастер и докторских студија из области предшколске педагогије на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. У новом акредитационом циклусу студијског програма педагогије развила је на основним студијама курсеве *Дечја игра и стваралаштво*, *Развијање и евалуација образовних програма*, курс *Развијање праксе дечјег вртића* на мастер студијама, као и курс *Васпитање игром и уметношћу* на докторским студијама. Садржаје курсева које реализује континуирано усаглашава са савременим теоријским полазиштима и повезује са истраживањима и праксом предшколског васпитања. Наставу реализује на принципима интерактивности и кроз истраживачки и практичан рад студената. Била је ментор у изради већег броја завршних и дипломских радова (24 рада), као и ментор и члан комисије више од 10 мастер радова. Ментор је докторске дисертације *Педагошка функција рачунарских игара*, чија је одбрана заказана за 19.10. 2016. на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Такође је ментор у изради још четири докторске дисертације. Учествовала је у комисијама за одбрану четири докторске дисертације, на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и једне на Одсеку за психологију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Студенти је оцењују као врсног предавача који успешно интегрише теоријске поставке са примерима из праксе, а својом посвећеношћу и енергијом покреће на активизам о чему сведоче и изузетно високе оцене које добија на студентским евалуацијама.

Др Живка Крњаја учествује у раду факултетских и одељенских комисија (Комисија за наставну, научну и техничку документацију; Комисија Одељења за педагогију и андрагогију за испит за лиценцу за педагоге; Комисије Одељења за акредитацију студијског програма, Комисије за полагање пријемног испита на мастер и докторским студијама педагогије). Од 2015. године је шеф Катедре за предшколску педагогију.

Члан је домаћих и међународних професионалних организација и удружења: Balkan Society for Pedagogy and Education; Педагошко друштво Србије; Центар за интерактивну педагогију; ESREA (European Society for Research on the Adult Education). Активно сарађује са Удружењем стручних сарадника ПУ Србије, Савезом удружења васпитача Србије, Пријатељима деце Србије. Промовише рад и повезаност Катедре за предшколску педагогију са практичарима, учешћем на многобројним конференцијама и скуповима посвећеним односу теорије и праксе са излагањима на Конгресу предшколских радника и конференцијама ВАРТА, два акредитована програма професионалног усавршавања чији је коаутор и водитељ, као и подстицањем заједничких пројеката Катедре за предшколску педагогију и практичара. Иницијатор је обнављања Сусрета педагога на Филозофском факултету и континуирано промовише рад Катедре за предшколску педагогију у Педагошком друштву као члан Надзорног одбора Педагошког друштва и у Удружењу стручних сарадника предшколских установа Србије а такође и као члан више комисија при Заводу за унапређивање образовања и васпитања и Министарства просвете, науке и технолошког развоја Србије (од којих је и ангажовање као експертски опонент у доношењу Стратегије образовања 2020). Својим ангажовањем доприноси повезивању наставника предшколске

педагогије и студената педагогије у региону кроз заједничке пројекте и истраживања. Подржава рад Клуба студената педагогије учешћем у студентским манифестацијама и подстицањем различитих облика учешћа у којима студенти педагогије кроз практичан рад учествују у раду других образовних институција и институција културе у Београду.

Кроз целокупан научно истраживачки рад проф. др Живка Крњаја доприноси развоју предшколске педагогије као научне дисциплине, посебно развијањем епистемолошко методолошке оријентације усмерене на разумевање васпитања и образовања као друштвене праксе и утемељењем социокултурног приступа и критичке теорије у проучавању и преиспитивању кључних питања у предшколској педагогији. На истој линији, посебно је вредан њен допринос интеграцији теорије и праксе предшколског васпитања код нас и развијању праксе предшколског васпитања као рефлексивне и истраживачке праксе. Својим ангажовањем у развоју наставе на студијском програму педагогије, засноване на савременим теоријским основама, савременим методичким приступима и искуствима савремених образовних програма, др Живка Крњаја доприноси развоју предшколске педагогије као наставног подручја и осавремењавању студија педагогије у целини.

Имајући у виду квалитет и резултате у научно-истраживачком раду и настави сматрамо да ванредни професор др Живка Крњаја испуњава све услове за избор у више звање и слободни смо да свесрдно предложимо Изборном већу Филозофског факултета да проф. др Живку Крњаја изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ПРЕДШКОЛСКА ПЕДАГОГИЈА.

Београд, 11.10. 2016. године

Комисија:

др Јасмина Клеменовић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду

др Драгана Павловић Бренеселовић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Снежана Медић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду